

KAPITOLA 2

Z výšky nad Zátíším Bikin se na restauraci U Křupa-
vého kraba začal snášet bombardér. Za restaurací
právě Spongebob házel odpadky do popelnice, když
přišel jeho nejlepší kamarád Patrik Hvězdice.

„Dobré ráno, Spongebobe!“ pozdravil ho Patrik
vesele.

„Dobré ráno, Patriku!“ odpověděl Spongebob. „Při-
šel jsi na svůj pravidelný krabí hambáč před obědem?“

„Dneska si vezmu hned DVA! Jeden pro mě...
a jeden pro mého kamaráda!“

„Ach!“ odvětil Spongebob. „A znám toho tvého
kamaráda?“

Patrik si oběma rukama zmáčknul břicho, až vypa-
dalo jako velká pusa. Potom tu „pusu“ pohybem rukou
rozmluvil: „Jasně, že mě znáš, Spongebobe!“

Oba kamarádi se tomu zasmáli. „Dobrou chuť, Patrikovo břicho!“ popřál Spongebob.

Bombardér nad Křupavým krabem právě shodil velikánskou nádobu s tatarskou omáčkou. Jak padala k zemi, hrozivě hvízdala.

Před restaurací mezitím její majitel, pan Krabs, radostně počítal zákazníky, kteří se nemohli dočkat, až tu užuž utratí své peníze. Byl tím počítáním tak zaneprázdněný, že si padající bomby vůbec nevšiml. „Třináct, čtrnáct, patnáct...“

Spongebob se ke svému šefovi tázavě otočil: „Hej, pane Krabsi,“ řekl. „Myslel jsem, že tatarská omáčka nám přišla ve čtvrtek!“

Pan Krabs přestal počítat. Zmateně zopakoval: „Tatarská...“

PLESK! Obrovská nádoba přistála na zem, rozprskla se a všechno a všechny v dohledu pokryla od hlavy až k patě tatarou.

„... omáčka?“ dořekl pan Krabs a z nosu a klepet mu skápla tatarka.

Nad hlavami jim zakroužil pilot bombardéru, aby si prohlédl, jakou spoušť to vlastně napáchal. Pan Krabs a Spongebob zaslechli jim důvěrně známý hlas: „Do černého!“ a potom jízlivý smích. Pak letadlo zmizelo.

„Plankton!“ vykřikl Spongebob, který ten zlomyslný hlas okamžitě poznal.

„Takže on se s námi chce prát, co?“ pronesl pan Krabs odhodlaně. Popadl Spongeboba za rameno a zasyčel: „Poslechni, chlapče! Plankton se mi ten recept pokusil ukrást už nejmíň tisíckrát, ale nikdy k tomu neměl LETADLO! Musíš ten recept ochránit ZA KAŽDOU CENU!“

Spongebob mu zasalutoval a pospíchal dovnitř, aby ochránil tajný recept na krabí burgery. Panu Krabsovi došlo, co právě řekl. „Ale ať ta cena není moc drahá!“ dodal. „Víš, jak to myslím. Všichni na svá místa!“

Plankton otočil svůj bombardér na Křupavého kraba k dalšímu útoku. „Vítejte v Aerolinkách Plankton!“ řekl si jen tak pro sebe a velmi ho to pobavilo. „Narovnejte si prosím opěradla a připoutejte se, budeme přistávat...“

Nahoře na střeše Křupavého kraba se objevilo obrovské protiletadlové dělo i s obsluhou – Spongebobem a Patrikem v bojových přilbách.

„Tak, Patriku!“ zvolal Spongebob. „Nabít brambory!“

Patrik zvedl podnos plný ještě kouřících brambor. „Šťouchané, nebo gratinované, pane?“

„Ne, Patriku,“ odvětil Spongebob. „SYROVÉ!“

„Ano, pane!“ zasalutoval Patrik. Položil podnos vařených brambor, sáhl po pytli syrových a vysypal je do protiletadlového děla. „Nabito a odjištěno, pane!“ zahlásil.

Mezitím pan Krabs ve své kanceláři otevřel sejf a strčil do něj recept na krabí burgery. „Neboj se, můj drahý,“ řekl. „V tomhle sejfu budeš v bezpečí.“ Zabouchl dvířka, otočil číselníkem a potom popadl mikrofon. „Pal!“ zaječel.

Spongebob na střeše stiskl spoušť. *BUCH! BUCH! BUCH! BUCH! BUCH! BUCH!* Protiletadlové dělo pálilo na Planktonův bombardér jednu bramboru za druhou.

„BRAMBORY?“ vykřikl Plankton, když si všiml, co na něj letí. Strhl páku doprava, letadlo se obratně stočilo na bok a pak zamířilo přímo na Křupavého kraba.

„Blíží se!“ zvolal Spongebob.

Patrik mžoural do dalekohledu, který... držel obráceně. „Máme ještě pár minut, než dorazí,“ konstatoval klidně. Spongebob natáhl ruku a dalekohled mu otočil. „JE PŘÍMO NAD NÁMI!“ zavřískal Patrik.

Spongebob dál páčil z děla brambory, ale mocné vrtule Planktonova letadla je v mžiku měnily v hranolky.

„Jestli chcete TUHLE krásku sestřelit, budete potřebovat mnohem víc než jen brambory!“ radoval

se škodolibě Plankton. Přesně v tu chvíli brambory urazily letadlu křídla. To se zřítilo na zem, kde se rozletělo na kousky. *PRÁSK!*

Spongebob a Patrik se na střeše dali do vítězného tanečku. „Dokázali jsme to! Juchúúú!“ křičel Spongebob. „Jo! DO ČERNÉHO, Planktone!“ dodal Patrik.

Najednou si Spongebob všiml, že se po nebi něco zlehka snáší směrem k nim: byl to padák. „Počkej minutku, Patriku,“ řekl. „Podívej!“

Pod padákem se pohupoval... tank! „On má tank!“ vyjekl Spongebob.

V tanku seděl Plankton, pohyboval páčkami a přitom ládoval do kanónu kyselé okurky jako střelivo. „No, Krabsi,“ řekl jízlivě, „myslím, že jsi v pěkné bryndě!“ A srdečně se tomu zasmál.

Tank vystřelil na Křupavého kraba první okurku. Zasáhla restauraci, explodovala a smetla Spongeboba a Patrika ze střechy. Ti se dali do křiku, ale hned, jakmile dopadli na zem, se postavili na nohy a snažili se popadnout dech. A uviděli, jak se tank blíží rovnou k nim!

Spongebob se zběsile snažil oživit polní rádio a hned do něj křičel: „Vaše rozkazy, pane?“

Pan Krabs ze své kanceláře odpověděl: „Extra kečup! Extra hořčice! S majonézou vydržet!“

„Ano, pane!“ zvolal Spongebob a vytáhl si na ramena obrovské lahve s bojovými prostředky. Patrik zvedl nad hlavu obrovskou sklenici s majonézou. „S majonézou vydržet!“ vypravil ze sebe ztěžka.

Patrik držel obří sklenici nad hlavou a paže se mu třásly námahou. Společně se Spongebobem sledovali, jak se tank sune pořád blíž a blíž...

KAPITOLA

3

„**J**á už tu majonézu dlouho neudrším!“ lapal Patrik po dechu.

„Čekej na rozkaz, vojáku!“ vyštěkl na něj Spongebob.

Potom konečně zapraskalo v rádiu a pan Krabs zavelel: „Vypalte omáčky!“

„S radostí!“ zvolal Spongebob a vystřelil kečup a hořčici proti Planktonovu tanku. Jenže tank se dál sunul k nim a páčil na Křupavého kraba jednu výbušnou okurku za druhou. Patrik mrštil obrovskou sklenicí majonézy přímo tanku do cesty. *PRÁSK!*

„MAJONÉZA?“ pronesl Plankton. „Jestli chcete TOHOHLE krasavce zničit, budete potřebovat mnohem víc než jen –“

Bum! Tank vjel do majonézy, vybuchl a od něj se do všech stran rozletěly plískance mazlavé bílé omáčky.

„Ach, majonézo...“ vydechl Patrik láskyplně, „copak je na světě něco, co bys nedokázala vyřešit?“

Spongebob však dál ostražitě sledoval trosky Planktonova tanku. Spatřil totiž pohyb. „A co TED?“ zeptal se.

Spongebob s hrůzou sledoval, jak z doutnajících trosk tanku povstal obrovský kovový robot. V hlavě měl sedátko, ze kterého ho Plankton ovládal. Dlouze, hlasitě a zle se zasmál a pohnul ovládací pákou. Robot s dupotem vykročil vpřed. *BUCH! BUCH! BUCH!* S každým krokem obrovského robota se otřásla zem.

Patrik na robota jen němě zíral. Potom si sundal přilbu a podal ji Spongebobovi. „Právě jsem si na něco vzpomněl,“ řekl. „Já přece pro pana Krabse nepracuju.“ A utekl.

Spongebob pustil přilbu na zem a ze všech sil upaloval ke dveřím restaurace s křikem: „Robot! Robot! ROBOT! ROBOT! OBŘÍ ROBOT!“ Děsivé stvoření ho pronásledovalo.

Pan Krabs ve své kanceláři mezitím civěl na zavřené dveře. Slyšel, jak se k němu dunivé kroky robota pořád přibližují. A slyšel také Spongeboba, jak křičí: „ROBOT! ROBOT!“

Potom do kanceláře vtrhl Spongebob a zabouchl za sebou dveře. „Pane Krabsi!“ zasípal bez dechu. „Je tu Plankton a má obrovského robota!“

„Rychle, chlapče!“ odpověděl pan Krabs. „Zataras dveře!“

Spongebob strčil pod kliku dveří starou chatrnou židli. „Jasan!“ řekl spokojeně.

V tu chvíli robot vyrazil dveře i s okolní zdí. Třesk! Robot vkročil na dveře, pod kterými byl rozplácnutý Spongebob, a klidně pochodoval rovnou k panu Krabsovi. „Dal bych si jeden tajný recept,“ poručil si Plankton. „S sebou!“

Robotova obrovská, mechanická ruka se natáhla k panu Krabsovi, který se krčil v rohu a sténal, když najednou...

... se robot zarazil a ztuhl.

Pan Krabs natáhl krk a zmateně se rozhlédl: „Ehm?“ vypadlo z něj. Spongebob se odlepil z podlahy a vstal, aby se podíval, co se s robotem děje.

Plankton v robotí hlavě vytřeštil oči na ciferník. Ručička ukazovala na červenou. „Ale do krevet!“ zaklel Plankton. „Došlo mi palivo!“

Otevřel dvířka, vylezl z robotovy hlavy a po natažené paži sestoupil před pana Krabse. „Ještě jsem neskončil!“ zařekl se. „Mám něco, čím z tebe ten recept dostanu... něco, čemu prostě NEODOLÁŠ!“

Pan Krabs si založil ruce na prsou a usmál se: „A copak je to tak neodolatelného, Planktone?“

Plankton vytasil peněženku. Pan Krabs zalapal po dechu: „Peníze,“ zasupěl.

„Přesně tak, Krabsi!“ řekl Plankton a zazubil se. „Já si od tebe ten recept KOUPÍM!“

Spongebob popadl pana Krabse za předloktí a zoufale se ho snažil od Planktona odtáhnout. „Ne, pane Krabsi!“ křičel. „Nedělejte to!“

„Ne, neudělám,“ odpověděl pan Krabs. „Samozřejmě že ne.“ A potom se zeptal: „Kolik?“

„Jeden... dolar,“ nabídl Plankton.

„Prodáno,“ řekl pan Krabs.

Spongebob vzdychl.

„Jo!“ vykřikl Plankton vítězoslavně.